

Portre  
Ahmet NARİNOĞLU

## HEPİMİZİN ABİSİ ERDEM BEYAZIT

Sebepten ey şair aramızdan ayrıldı. Her fani gibi. Son yolculuğuna mahşu kalabalık içinde her birimiz onu anarak uğurladık. İnsanların hayırlısını ona koşan kalabalıklardan anlayabilirsiniz. Erdem Beyazıt buna en güzel misal oldu.

Gökten bir yıldız daha kaydı!.. ‘Yedi Güzel Adam’dan biriydi O...

Türk Edebiyatı, ismi ile müsemma erdemli, yiğit bir ozanını kaybetti! Ölümü güzelleştiren adamını.

Erdem Bey, Yavuz Sultan Selim Han’ın Mısır Seferine çıkarken, Anadolu topraklarındaki emniyetini sağlayan; aynı zamanda adaletinden ötürü takdirini kazanan, taltif edilen, ‘Beyazıtlı Beyleri’nin soyundandır. Osmanlı ve cumhuriyet döneminde bir çok ünlü paşalar yetiştirmiş; Napolyon’un ordularını Filistin topraklarında durdurmuş ve kovmuş ‘Kalender Paşa’nın; aynı zamanda Süleyman Paşa’nın, Mahmut Paşa’nın, Ahmet Paşa’nın soyundandır.

Mesleki hayatına öğretmen olarak başlamış; sırasıyla il kütüphane müdürlüğü, Millet Vekilliği yapmış, tüm bu sıfatların üstünde insani ve edebi yönü ağır basan bir kişiliktir. Tarih bilirdi. Edebiyat bilirdi. Sosyoloji bilirdi. Toplumsal düşüncelerini, tahlillerini damıtılmış sözcüklerle şiire/nesre aksettirdi... Maddi-manevi anlamda hep verendi... Baki kalan bu kubbede hoş bir seda bıraktı. Ne mutlu ki bir düşünendi; düşündüklerini aklın terazisinde tartıp, doğru ve yansız aktarmasını bilendi. Cömertti. Elindeki nimetleri hak yolunda adayıyordu.. “Derviş” sıfatına yakışandı.

İlk tanıdığım yılı lise yılları idi. Ankara’daki görevinden ayrılmış. Kahramanmaraş’a, asli görevi öğretmenliğe dönmüştü. Edebiyat dersimize girmişti. Tanıştığımız ilk derste herkese şiir okuduğumuzu, yazdığımızı sormuştu. Şiir ve okuma üzerine ilk dersini vermişti. O yıllarda edebiyat dergisi çıkıyordu. Artık her birimiz şairliğe özeniyor, kitap okumada yarışıyorduk. Şimdi öğrencilerin pek çoğunun eli kalem tutuyor.

Ankara’da üniversitenin ikinci yıllarında Maveria dergisi ile edebiyat dünyasına girmişti. Sık sık uğrar, sohbetlerine katılırdım. Maveria dergisi pek çok şair, yazar yetiştirdi. Yıllar sonra aynı görevi Anadolu’nun mütevazı bir ilçesinde Andırın postası sahibi Mehmet Ali Zengin İkinci yazıları ile yerine getirmiştir.

Erdem Beyazıt siyaset günlerinde de sevilen insandı. Kendisi sık sık siyasetin sanatkar insanların işi olmadığını dile getirirdi. Öte yandan sivil topluma inanıyor, gücünün farkına varıyordu. İstanbul’da sivil toplum hareketlerine önderlik ve hamilik yapmıştır. Onun etrafında birlikte olmak zevk verirdi.

Gençlerle sohbet etmeyi severdi. Gençlerden okumalarını, yazmalarını isterdi. Bana, memleketimiz üzerine, kültür ve değerlerimizi yaşatmamız için yazmamı salık verdi. Gerçektende küresel bilgi – kültür bombardmanı altında sığınılacak yer kendi yerli değerlerimiz olmaktadır. Üçüncü kuşak nesillerin temel meselesi memleketin kültür ve değerlerimizden kopmasıdır. Her birimiz bunun farkına varmalıyız. Erdem bey çoktan varmıştı.

Kalemi güçlüydü; ama hiçbir zaman şöhretli olmak istemedi; asude yaşamı benimsedi, arka planda durmayı yeğledi. Aileden varlıklıydı; ama mütevazı yaşamı seçti. Örnek alınacak asil bir duruştu. Varlığı, bir çok insana güç veriyordu!..

Erdem Bey, cismen ölse de, eserleriyle yaşayacaktır. Nice kuşaklar, izinden yürüyecektir... Hayatını, ölçülü yaşadı; etrafına pozitif enerji yaydı!.. Eserlerine estetik kattı, lirizm kattı... Sessiz bir gemi misali, bu limandan demir aldı!..

Erdem Beyi 'kavrayış' olarak ele aldığımızda kamil, emin, inancı bütün, gönül adamı, tefekkür sahibi olarak sıfatlandırmak mümkündür.

Sanatçılığından öte gönül adamı, ilk tanıştığı kimsenin bile abi dediği erdemli insan. Hepimizin abisi. Seni rahmetle anıyoruz.